

והאתרוג הוא מצד המלכות הדומה ללב שבו ההרהורים, והטעם לכל זה הוא בכדי שישעבד האדם את כל אבריו לקונו, וכדי לייחד עי"כ את כל האברים העליונים, ואין לך אברים שנכללים בהם כל ההשגחה העליונה למעלה וכל מעשי האדם למטה ושעבוד גופו כמו האברים הללו, דהיינו העיניים לראות והשפתיים לדבר והשדרה היא כלל פעולות הגוף והלב הוא מלך בהרהוריו על כל האברים ולכן בהם נכלל הכל (רמ"ק).

ע"ב נענועים כנגד מנין לולב וד' מינים

וְנִעְנוּעֵיךְ הַהֵלֶל, אֵינֶנּוּ מְשׁוֹתְפִין בְּנִעְנוּעֵיךְ דְּנִטִּילָת לולב

בזמן נטילת הלולב, ואיננו ח"י באנא. ח"י ח"י, בהודו תתלה וסוף. ח"י דנטילת לולב, הרי ע"ב וביחד יוצא שמנענעים ד' פעמים ח"י, כי הנה יש ח"י נענועים באנא ה' הושיעה נא וכן יש עוד ח"י נענועים בהודו הראשון ועוד ח"י נענועים בהודו השני שבהלל, וכן יש עוד ח"י נענועים בנטילת הלולב וביחד הם ע"ב נענועים [שצ]. ובגין דא לולב בְּחוֹשֶׁבֶן ח"ס, וד' מינין

אור הרשב"י

כבר יום קודם שתתפלל תטול הלולב בתוך הסוכה ותברך עליו ואח"כ הד' נענועי' של הלל יהיו בבית הכנסת ומה טוב היה אם היית מתפלל בסוכה כדי שתתפלל ותטול הלולב בכרכתו בשעה הראויה אליו שהוא אחר תפלת שחרית קודם ההלל. ועיי"ש מה שתירץ המהרש"ו.

[שצ] אמנם בשעה"כ דרוש א' דסוכות כתב האריז"ל שמנענעים ב' פעמים באנא וז"ל: גם סדר ו"ק אלו נזכרו בס"ה סך מספר הפעמים של נטילת לולב הם טעם א' בעת הברכה ואח"כ ד"פ אחרות באמצע סדר ההלל והם בהודו לה' כי טוב הא' פ"א ובאנא ה' הושיעה נא כפול ב"פ ובהודו לה' כי טוב האחרון פעם א'. והנה טוב הוא שאחר עלות השחר שהוא

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה ז"ל

דְּלוּלָב, הָא חֶסֶד, דְּרוּעָא יְמִינָא ומשום כך מנין לולב הוא ס"ח, ויחד עם ד' מיניו הוא מנין ע"ב שהוא כמנין חס"ד שבזרוע הימין. וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ לולב בְּיָמִין, לְסִטְרָא דְּחֶסֶד ומשום כך תיקנו ליטול את הלולב ביד ימין שהוא צד החסד. אֶתְרוּג לְסִטְרָא דְּגְבוּרָה, לְשִׁמְאַלָּא לְבָא אמנם האתרוג הוא בצד הגבורה שהוא צד שמאל של הלב. וּבְגִין דָּא אֶתְרוּג הדומה לֵלֵב, תְּקִינּוּ לְמַחְוֵי בִיד שְׁמָאל. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, לולב בְּיָמִין, וְאֶתְרוּג בְּשִׁמְאַלּוּ. אֵינוֹן לְקַבֵּל זְכוּר וְשִׁמּוֹר ומשום כך בזה האתרוג הדומה ללב תיקנו ליטול אותו ביד שמאל, כמו שביארו חז"ל ואמרו לולב בימין ואתרוג בשמאל, [שצא] והם בסוד זכור ושמור שהם סוד חו"ג. וּמֵאֵן נָטִיל תְּרוּוֹיִיחוּ. עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא. לולב בְּיָמִינָהּ, וְאֶתְרוּג בְּשִׁמְאַלִיָּה ומי הוא הנוטל את החו"ג, אלא הוא העמוד האמצעי ז"א, שזה האדם התחתון הנוטל לולב בימינו ואתרוג בשמאלו הוא כנגדו (רמ"ק).

האבות הקדושים ורעיא מהימנא משבחים את רשב"י והחברים בסוד שבעה קני מנורה

אֲתוּ אֲבָהוֹן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה, וּבְרִיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ לֵיהּ, אַנְתָּ בּוֹצִיעֵנָא קְדִישָׁא, וְחִבְרִיָּא דִּילָךְ דְּאֵינוֹן שִׁית, לְקַבֵּל אֵינוֹן ז' ואז באו האבות

אור הרשב"י

[שצא] כדאיתא בסוכה דף לו עמוד ב' אמר הני תלתא מצות, והאי חדא מצוה. רבה: לולב בימין, ואתרוג בשמאל. מאי טעמא?

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה ז"ל

והרעיא מהימנא יחד עם אהרן דוד ושלמה ובירכו את רשב"י ואמרו לו, אתה המאור הקדוש יחד עם ששת חברך שביחד אתם שבעה כנגד הז"ת שבסוד שבעת קני המנורה. **וְאַתָּה בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא נֵר מַעֲרָבִי בְּאַמְצַע, דְּכָל שִׁית נֵרוֹת נִהְרִין מִנֶּךָ. בְּכָל חֵד אֶתְמַר בֵּיהּ, (משלי ב) נֵר יְהוָה נְשִׁמַת אָדָם** ואתה המאור הקדוש נמצא באמצע כסוד הנר המערבי שכל ששת הנרות האחרות מאירות ממנו, ועל כל אחד מהחברים נאמר 'נר ה' נשמת אדם', דהיינו שאתם בסוד ז' קני המנורה שמצד הז"ת. **וְרַעֲיָא מְהִימְנָא נְהִיר בְּךָ** והנה הרעיא מהימנא מאיר בך דעת, בכדי לחדש בסודות התורה, דהיינו שנשמת הרעיא מהימנא מושרשת בדעת ולכן היא מאירה ברשב"י מאחר שכל המחדש בתורה נשמת משה רבנו עליו השלום מאירה בו (רמ"ק), **וְאַתָּה בְּחִבְרִיָּא דִּילָךְ, וְכָלֵא חֵד, בְּלֵא פְרוּדָא כָּלֵל** וכן אתה מאיר את הדעת בחברך, והכל הוא אחד בלא פירוד כלל, כדוגמת הגוף ואבריו שהכל אחד. **וּמִתְמָן וְאֵילָךְ מִתְפַּשְׁטִין עֲנַפִּין לְכָל מְאִירֵי חֻכְמָתָא, אֲשֵׁלִים מְלִין דְּחִבּוּרָא קְדָמָא דִּילָךְ לְאַעְטָרָא לֹון** ומכם ואילך מתפשטים הענפים לכל בעלי החכמה, ולכן המשיך להשלים את סודות החיבור הראשון שהוא ספר הזהר ועי"כ יתעטרו כולם.

בוז יבוזו לו בימים ב' ו' ז' שבהם נרמז ניסוך המים

פֶּתַח בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא וְאָמַר, בְּחִבּוּרָא קְדָמָא אֶתְמַר
(שיר השירים ח) **מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת**

הָאֵהָבָה וְגו' ופתח המאור הקדוש רשב"י ואמר שהנה ביארנו בחיבור הראשון שהוא

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה ז"ל

ספר הזהר על מש"כ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. **מאי בוז** ומדו סוד שכתוב 'בוז יבוזו לו'. **יומא תניינא, יומא שתי תאה, יומא שביעאה דסוכות.** דבהון הוו מנסכים מים יין [שצב] אלא בו"ז הוא ר"ת יום ב' יום ו' יום ז' של חג הסוכות שבהם נרמז בתורה סוד ניסוך היין והמים על גבי המזבח.

מקריבים שבעים פרים לכפר על שבעים האומות

דשבע יומין דסוכות, בהון היו מקריבין ישראל שבעים פרים, לכפרא על שבעין ממנן, בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו והנה בשבעת ימי חג הסוכות היו מקריבים ישראל שבעים פרים בכדי לכפר על שבעים הממונים על שבעים אומות העולם, [שצג] ועי"כ לא ישאר העולם חרוב מהם, דהיינו שבאותם השבעים שרים יש בהם צורך גבוה והם משכן לשכינה מצד הבחינה הטהורה שבהם, וכאשר הקב"ה שופט את העולם ורואה שהם טמאים ע"י מעשיהם הרעים שמשום כך בני אומתם ראויים לחורבן, אז נעשה בכך פגם בכסא העליון, ולכן ישראל מכפרים עליהם וממשיכים עליהם שפע

אור הרשב"י

שבעים אומות. פר יחידי למה - כנגד אומה יחידה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: עשו לי סעודה גדולה. ליום אחרון אמר לאוהבו: עשה לי סעודה קטנה, כדי שאהנה ממך. אמר רבי יוחנן: אוי להם לגויים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו, בזמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר עליהן, ועכשיו מי מכפר עליהן?.

[שצב] וכדאיתא בתענית דף ב' עמוד ב' דתניא, רבי יהודה בן בתירה אומר: נאמר בשני ונסכיהם ונאמר בששי ונסכיה ונאמר בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם וי"ד מ"ם, הרי כאן מים. מכאן רמז לניסוך המים מן התורה. [שצג] כדאיתא בסוכה דף נה עמוד ב' אמר רבי אלעזר הני שבעים פרים כנגד מי - כנגד

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה ז"ל